

TUJCA (3.23)

glasba in besedilo: Klemen Teran

F Am C Em
Tujca, kakor pes in volk, kuhana v istem loncu.

F Am C Em
Tujca, kakor grom in molk, na istem svetu,
Am
a vsak na svojem koncu.

Ne mor'm gledat' ti v oči,
pa ni me strah, iz njih žari,
preteklost mojih dni.

B F C B
Bil bi odsev v ogledalu, lociranem v tvoji duši,
F D# D

bil bi mavrica na nebu, katerega mi Ego ruši.

G B F C
Ne mor'm več!", naglas zavpijem gričem.

G B
"Pirc!" "Kva je?" "Daj mi mobitel!"

B F
Že kličem.

Več tujca nisva ti in jaz, spet kuhava se v istem loncu,
in ni naju združil čas, poklical sem in našla sva se v loncu.
Na istem koncu.

Zdaj s'm odsev v ogledalu, ki pomikaš ga vedno više,
mavrica na mojem nebu pa podobo tvojo riše.

Ne mor'm več. Naglas zavpijem gričem.
Pogrešam te.

A ker nisva več tujca, še ta trenutek te pokličem.
Povem ti da rad te imam.

